

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 13Csr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118213389
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Szpyrcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7118213389.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Blaženou Szpyrcovou v právnom spore žalobkyne: R. nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Vladimír Filičko, PhD., s.r.o., so sídlom Kováčska 28, Košice, IČO: 52 253 791, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Zrušuje Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava pod spis. zn. SR 00463/16 dňa 15.7.2016.

II. Priznáva žalobkyni právo na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.10.2018 sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava zriadeným Združením arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, sp. zn. SR 00463/16 zo dňa 15.7.2016. Žalobkyňa súčasne požadovala náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že uzavrela dňa 6.2.2015 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 350 EUR, pričom v rovnaký deň došlo k uzavretiu Rozhodcovskej zmluvy k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX. Žalovaný z údajného neplnenia záväzku žalobkyne vyplývajúceho zo zmluvy o úvere podal dňa 8.6.2016 návrh na začatie rozhodcovského konania pred Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava zriadeným Združením arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, ktorým sa domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 308 EUR s príslušenstvom. Dňa 15.7.2016 bol rozhodcovským súdom vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR00463/16. Na základe tvrdení žalobkyne je zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 6.2.2015, napriek vehementnej snahe žalovaného vylúčiť aplikáciu právnych predpisov na právny vzťah ňou založený, zmluvou spotrebiteľskou rovnako ako rozhodcovská zmluva. Uvedené je odôvodnené tým, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania ako i tým, že žalobkyňa nepoužila finančné prostriedky získané na jej základe na výkon povolania ani na výkon podnikania. V zmysle uvedeného je nevyhnutné považovať predmetnú zmluvu o úvere za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj ďalších právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Podľa žalobkyne zmluva neobsahuje: údaj o druhu spotrebiteľského úveru, údaje o finančnom agentovi v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, údaj o ročnej percentuálnej

miere nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom spotrebiteľský úver bol poskytnutý finančnými prostriedkami v hotovosti, čo je v priamom rozpore s ust. § 11 ods. 1 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom takto poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bola rozhodcovským rozsudkom priznaná suma, ktorá jednoznačne odporuje dobrým mravom a na ktorú z dôvodu bezúčelnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere žalovaný nemal nárok. Žalobkyňa ďalej uviedla, že rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi ňou a žalovaným nebola individuálne dojednaná, má formulárový charakter, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom, spotrebiteľ nemal žiadnu možnosť rozhodcovskú zmluvu ovplyvniť a táto mu bez ďalšieho bola predložená na podpis spoločne so zmluvou o úvere. Žalobkyňa nemala na základe takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy možnosť ovplyvniť výber súdu, čím došlo k jednoznačne zhoršeniu jej postavenia. Z uvedeného dôvodu je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Žalobkyňa sa domáha zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku: z dôvodu, že rozhodcovskú zmluvu, na podklade ktorej mala byť daná právomoc rozhodcovského súdu, je nutné považovať za neplatnú v zmysle ust. § 53 OZ, z dôvodu porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, keďže rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom a na ktoré nemá žalovaný nárok a z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď zmluvu o úvere neposúdil ako bezúročný a bez poplatkov a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyni bolo dňa 17.10.2018 doručené Upovedomenie o začatí exekúcie, ktorá proti žalobkyni prebieha na základe vyššie uvádzaného rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa na základe uvedeného podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote na podanie námietok proti exekúcii - teda 14 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie.

3. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 6.11.2018.

4. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.11.2018 doručil žalovaný vyjadrenie k žalobe a žiadal žalobu zamietnuť, pretože nie je daný žiadny zákonný dôvod na podanie žaloby o zrušenie rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu a žalobu považoval za neopodstatnenú. Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobkyne, pričom uviedol, že Zmluvu o úvere uzavrel žalovaný ako veriteľ s dlžníkom pod obchodným menom ako fyzická osoba podnikateľ označený IČO-m. Podľa tvrdenia žalovaného je z vyššie uvedeného možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Nie je preto možné aplikovať na zmluvu o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa v tomto prípade nejde. Zmluvy sa posudzujú podľa Obchodného zákonníka, nakoľko boli uzatvorené medzi dvomi podnikateľskými subjektmi, spornú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnom prípade je sporné, v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere prisúdiť žalobcovi právny status spotrebiteľa, a teda súdom citované ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa sú neaplikovateľné. Žalobcom predložená Zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Žalovaný ďalej poukázal, na to že žalobcove prehlásenie je v predmetnej zmluve vlastnoručne podpísané žalobcom, pričom tento prejav vôle je na prednej strane zmluvy o úvere, a prehlásenie dlžníka je zrozumiteľne, určito a jasne uvedené hneď vedľa podpisu dlžníka. Žalovaný uviedol, že disponuje vlastnoručne podpísaním prehlásením dlžníka, že finančné prostriedky sú poskytnuté na účel podnikania, a teda dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu a ten relevantnými dôkazmi nepreukázal spotrebiteľský charakter, ale len účelovo svojím vyjadrením tvrdí, že sa jedná o spotrebiteľa. Avšak takéto tvrdenia považuje za účelové a nedôvodné, ktoré nenachádzajú žiadnu oporu v zákonoch alebo dôkazných prostriedkoch, pričom žalovaný predložil dostatočný dôkazný prostriedok a to vlastnoručne podpísané prehlásenie žalobcu. Žalovaný poukázal na prostriedky procesného útoku, ktoré jasne preukázal a to prehlásenie žalobcu, pričom žalobca ako prostriedok procesného obrany žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátil opak, pričom v tomto prípade je potrebné poukázať na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Úver si žalobkyňa vzala za účelom podnikania, čím bola vyňatá spod pozitívneho vymedzenia pojmu spotrebiteľ. O spotrebiteľa ide jedine v tom prípade, ak si vzal úver na osobnú potrebu, a teda nie na účely podnikania či povolania. Rozhodujúce je na aký účel bol spotrebiteľský úver poskytnutý, a teda nie na aký účel boli poskytnuté peňažné prostriedky dlžníkom následne použité. Ak bol teda úver výlučne na základe vyhlásenia dlžníka poskytnutý na účel

podnikania, nepôjde o spotrebiteľský úver. Žalovaný taktiež uviedol, že je sporné zachovanie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 22.10.2018, pričom rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 15.07.2016. Vzhľadom k uvedenému má zato, že žalobkyňa zmeškala lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku do 60 dní odo dňa doručenia tak ako to vyplýva z obligatórnej podmienky zákona o rozhodcovskom konaní.

5. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.12.2018 doručila žalobkyňa odpoveď na výzvu súdu a vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného zo dňa 15.11.2018. Žalobkyňa uviedla, že v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) platí, že každý úver poskytnutý veriteľom (poskytujúcim úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti) osobe, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania je úverom spotrebiteľským a o poskytnutí úverov v rámci podnikateľskej činnosti zo strany žalovaného nemožno mať v zmysle výpisu žalovaného z obchodného registra žiadne pochybnosti. Žalobkyňa uviedla, že pri uzatváraní úverových zmlúv nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalovaný pri preverovaní príjmov žalobkyne zistil, že žalobkyňa vykonáva podnikateľskú činnosť, čo z jeho strany automaticky viedlo k predloženiu „nespotrebiteľského“ zmluvného formulára žalobkyne na podpis. Žalobkyňa následne podľa inštrukcií zástupcu žalovaného podpísala zmluvu všade tam, kde to žalovaný požadoval, a to všetko bez toho, aby žalovaný skúmal reálny účel úveru. Podľa tvrdení žalobkyne išlo zo strany žalovaného v predmetnom prípade len o snahu o obídenie prísnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch ba až o zneužitie práva a samotné označenie zmluvného partnera jeho identifikačným číslom nie je v žiadnom prípade postačujúce pre vyvodenie záveru o nespotrebitel'skom/obchodnom charaktere právneho vzťahu tak, ako uvádza žalovaný. Žalobkyňa je v predmetnej zmluve o úvere označená rodným číslom, číslom OP, trvalým bydliskom, a zároveň aj IČO-m. K takému označeniu treba v zmysle vyššie uvedenej argumentácie dodať, že takáto praktika žalovaného jasne smeruje k tomu, že pri uzatváraní zmlúv sú spotrebiteľia navádzaní na uvedenie údajov IČO z toho dôvodu, aby sa žalovaný vyhol aplikácii prísnejších ustanovení o ochrane spotrebiteľa. Takéto dvojité označenie žalobkyne, teda údaje typické pre fyzickú osobu - nepodnikateľa a zároveň uvedenie údajov IČO vzbudzuje pochybnosti a je jednoznačné, že zo strany žalovaného ide len o obchádzanie zákona. Sporná zmluva o úvere má charakter formulárovej zmluvy, kde obsah tejto zmluvy absolútne nenasvedčuje tomu, že jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľskými subjektmi. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobkyňa vlastnoručne podpísala prehlásenie, ktorým mala potvrdiť, že finančné prostriedky jej poskytnuté na základe úverov zmluvy sú poskytnuté na výkon podnikania. Predmetné tvrdenie žalovaného je zase len účelovým a nepravdivým tvrdením žalovaného, ktorého snahou je poškodenie záujmov žalobkyne ako spotrebiteľky. Uvedené je odôvodnené tým, že pri detailnom pohľade na časť zmluvy, v ktorej sa údajne podpísané vyhlásenie nachádza je zrejmé, že predmetný podpis žalobkyne sa netýka výhradne predmetného vyhlásenia, ale naopak týka sa celej časti zmluvy obsahujúcej údaje o základných náležitostiach zmluvy o úvere. Žalobkyňa následne poukázala na skutočnosť, že nemala možnosť predmetnú časť zmluvy nepodpísať (nepodpísanie by totiž znamenalo neuzavretie resp. neplatné uzavretie zmluvy) a takisto nemala možnosť urobiť žiadne iné vyhlásenie, ako to, ktoré vopred predformuloval žalovaný. Žalobkyňa má zato, že ide o vzťah spotrebiteľský a nie obchodnoprávny. Na základe vyššie uvádzaných skutočností vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným je toho názoru, že je adekvátne a zároveň nevyhnutné aplikovať relevantné ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a nie zákona o rozhodcovskom konaní, a teda k žiadnemu zmeškaniu lehoty zo strany žalobkyne pri podaní žaloby nedošlo.

6. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.1.2019 doručil žalovaný vyjadrenie, v ktorom zdôraznil, že pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení žalobkyne, že koná v rámci predmetu svojho podnikania a peňažné prostriedky sú poskytované na výkon podnikania. Skutočnosť, na čo konkrétne bol žalobkyňou následne poskytnutý úver aj využitý, žalovaný neskúma. Žalovaný má zato, že sa v prípade žalobkyne jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala, žalobkyňa navyše podľa tvrdení žalovaného nebola k podpisu zmluvy o úvere nútená. Na základe uvedeného žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

7. Tunajší súd rozsudkom č. k. 13Csr/1/2018-117 zo dňa 11.9.2019 žalobu žalobkyne zamietol a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania proti žalobkyne vo výške 100 %.

8. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobkyňa uzavrela predmetnú zmluvu o úvere pod obchodným menom R. ako fyzická osoba - podnikateľka s prideleným IČO: 40411176. Žalobkyňa si predmetný úver zobrala ako dlžníčka za účelom podnikania, čím je vyňatá spod pozitívneho vymedzenia pojmu spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah medzi stranami sporu ako obchodnoprávny, nie ako spotrebiteľský a vychádzal pri posudzovaní daného právneho vzťahu zo zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. V danom prípade neaplikoval súd na zmluvu o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže žalobkyňa uzavrela predmetnú zmluvu ako fyzická osoba - podnikateľ a posúdil tento právny vzťah medzi stranami sporu podľa Obchodného zákonníka, keďže zmluva bola uzatvorená podľa názoru súdu medzi dvoma podnikateľskými subjektmi. Ďalej súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, čím zmeškala lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko nepodala žalobu o zrušenie tohto rozsudku do 60 dní odo dňa doručenia a tak ako to vyplýva z obligatórnej podmienky zákona o rozhodcovskom konaní.

9. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa dňa 30.10.2019 odvolanie, v ktorom žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

10. V odvolaní žalobkyňa uviedla, že súd nesprávne posúdil predmetnú zmluvu o úvere ako vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, pretože v predmetnej zmluve je žalobkyňa označená rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, trvalým bydliskom a zároveň aj IČO-m. K tomuto označeniu žalobkyne je potrebné dodať, že takáto praktika žalovaného jasne smeruje k tomu, že pri uzatváraní zmlúv sú spotrebiteľa navádzaní na uvedenie údajov IČO z toho dôvodu, aby sa žalovaný vyhol aplikácii prísnejších ustanovení o ochrane spotrebiteľa. Ide zo strany žalovaného o nekalú praktiku ak označuje klientov osobnými údajmi, ako aj údajmi o IČO a snaží sa využívať nevedomosť svojich klientov o tom, čo pre nich uvedenie údajov IČO v zmluve môže znamenať. Poukázala na to, že samotné označenie zmluvného partnera jeho identifikačným číslom nie je v žiadnom prípade postačujúce pre vyvodenie záveru o nespotebiteľskom (obchodnom) charaktere právneho vzťahu tak ako uvádza žalovaný. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným vzniknutý na základe predmetnej zmluvy o úvere je v zmysle tejto argumentácie vzťahom spotrebiteľským. Žalobkyňa označila niekoľko rozhodnutí súdov, ktoré riešia uvedenú problematiku napr. Nález Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 243/07, Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica spis. zn. 13CoE/165/2013.

11. Žalobkyňa osobitne poukázala na skutočnosť, že nemohla predmetnú časť zmluvy nepodpísať, t.j. časť, že peňažné prostriedky sú jej poskytnuté na účel podnikania, pretože nepodpísanie by znamenalo neuzavretie resp. neplatné uzavretie zmluvy a takisto nemala možnosť urobiť žiadne iné vyhlásenie, ako to, ktoré vopred predformuloval žalovaný. Takéto vyhlásenia sú podľa nej absolútne zavádzajúce, pretože žalovaný sa neradi skutočným zámerom a účelom, na ktorý si predmetný úver spotrebiteľ berie, ale snaží sa o jeho vyňatie spod spotrebiteľskej ochrany.

12. Zo všetkých dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyňa poukázala na to, že predmetnú zmluvu o úvere, ktorú uzavrela so žalovaným je potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľskú a aplikovať na ňu príslušné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

13. Žalobkyňa doplnila svoje odvolanie písomne dňa 9.4.2020, keď predložila odvolaciemu súdu Rozsudok Okresného súdu Košice I vydaný dňa 27.2.2020 v konaní vedenom pod spis. zn. 38Csp/59/2019, v ktorom konajúci súd posudzoval charakter Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 6.2.2015 (predmetná zmluva o úvere), v ktorom rozsudku konajúci súd vyvodil záver o spotrebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX.

14. Krajský súd v Košiciach Uznesením č. k. 9CoSr/3/2019-179 zo dňa 30.11.2020 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na to, že postup súdu keď neposkytol žalobkyňi v konaní ochranu práv spotrebiteľa je nesprávny a rovnako je nesprávny záver súdu, že ide o obchodnoprávny vzťah, keďže žalobkyňi mal byť poskytnutý predmetný úver ako podnikateľke, ktorý vyvodil len v dôsledku tej skutočnosti, že žalobkyňa bola označená v zmluve identifikačným číslom, a že bol v nej uvedený údaj, že jej bol poskytnutý úver za účelom výkonu podnikania čo potvrdila svojím podpisom.

15. Súd prvej inštancie posúdil daný právny vzťah podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, avšak je potrebné posúdiť či v prejednávacom spore bola založená právomoc predmetného rozhodcovského súdu, keďže išlo o spotrebiteľský vzťah, či bolo rozhodcovské konanie prejednané v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa zákona č. 335/2014 Z. z. platnom a účinnom v čase rozhodcovského konania, ktoré prebehlo.

16. Odvolací súd upozornil na tú skutočnosť, že v konaní pred Okresným súdom Košice I bolo vedené konanie medzi tými istými stranami sporu o zaplatenie 1.689 EUR istiny s príslušenstvom, ktorý nárok bol žalobkyni voči žalovanému priznaný Rozsudkom č.k. 38Csp/59/2019 z 27.2.2020, v ktorom bol posúdený charakter úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej 6.2.2015, ktorá zmluva je predmetom tohto konania.

17. V predmetnom konaní bola posudzovaná rozhodcovská doložka a následne rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom SR pod č. 00463/16 zo dňa 15.7.2016 ako nulitný právny akt. Preto uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť a rozhodnúť o nároku žalobkyne na zrušenie rozhodcovského rozsudku, zistený skutkový stav opätovne vyhodnotiť a podradiť pod príslušné právne predpisy.

18. Súd vykonal dokazovanie, doplnil ho v zmysle uznesenia odvolacieho súdu a zistil tento skutkový stav:

19. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou uzavretej dňa 6.2.2015 súd zistil, že žalobkyni bol poskytnutý zo strany žalovaného úver v sume 350 EUR, ktorý sa zaviazala žalobkyňa zaplatiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 322 EUR, t. j. celkovo zaplatiť žalovanému sumu 672 EUR v 12 mesačných splátkach po 56 EUR.

20. Žalovaný označil žalobkyňu menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom OP, zároveň bola označená aj IČO-om: 40411176 s miestom podnikania Košice, Hlinkova 7 a žalovaný jej dal podpísať prehlásenie, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Tento úver mala žalovanému splácať žalobkyňa počínajúc dňom 10.3.2015 na účet žalovaného až do jeho zaplatenia.

21. Z upovedomenia o začatí exekúcie súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorický úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava upovedomil žalobkyňu o začatí exekučného konania v prospech oprávneného - POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 4195/25, Bratislava, IČO: 35807598, pričom exekučným titulom bol Rozsudok rozhodcovského súdu č. SR 00463/16 ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35922761 dňa 15.7.2016, ktorý sa stal právoplatným dňa 22.8.2016 a vykonateľným dňa 25.8.2016. V tomto upovedomení o začatí exekúcie, ktorý zasielal súdny exekútor žalobkyni dňa 10.10.2018, bola v časti poučenie žalobkyňa ako povinná poučená, že povinný, ktorý je spotrebiteľom môže podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu, pričom súdny exekútor priložil vzor žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

22. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava spis. zn. SR 00463/16 vydaného rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom dňa 15.7.2016 bolo súdu preukázané, že týmto rozsudkom bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému istinu vo výške 308 EUR s príslušenstvom. Zároveň bola zaviazaná zaplatiť žalovanému trovy rozhodcovského konania vo výške 152,41 EUR to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 70 EUR splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalovaného s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

23. Súd si vyžiadal spis Stáleho rozhodcovského súdu, Karloveské rameno 6, Bratislava č. SR 00463/16. Súčasťou rozhodcovského spisu je Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 6.2.2015, Zmenka zo dňa 6.2.2015, rozhodcovská zmluva uzavretá medzi stranami sporu, pokus o zmier, doručenky o prevzatí návrhu na začatie rozhodcovského konania žalobkyňou, rozsudok Stáleho

rozhodcovského súdu, výpis zo Živnostenského registra, uznesenie Stáleho rozhodcovského súdu adresované žalobkyni, aby zaslala rozhodcovskému súdu písomnú žalobnú odpoveď.

24. Zo zmenky č. XXXXXXXXXX podpísanej žalobkyňou ako vystaviteľkou dňa 6.2.2015 súd zistil, že žalobkyňa vyhlásila v tejto zmenke, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava sumu 308 EUR a zmenkový úrok 0,25 % denne od 15.11.2015.

25. Z rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 6.2.2015 mal súd za preukázané, že strany sporu uzavreli rozhodcovskú zmluvu, v ktorej sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 6.2.2015 budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom ak žalujúca strana podá žalobu podľa osobitného právneho predpisu.

26. V článku I predmetnej rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že rozhodcovským súdom sa rozumie Stály rozhodcovský súd, so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava. Rozhodcovským konaním sa podľa tejto zmluvy rozumie konanie pred Stálym rozhodcovským súdom vedené podľa procesných ustanovení rokovacieho poriadku, Štatútu a ostatných predpisov rozhodcovského súdu platných v čase začatia rozhodcovského konania za použitia príslušných ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov.

27. Z pokusu o zmier zo dňa 13.5.2016 mal súd za preukázané, že žalovaný oznámil žalobkyni zosplatnenie dlhu, a že dňa 13.5.2016 bola zmenka vyplnená a je žalobkyni k dispozícii v sídle žalovaného.

28. Z výpisu zo Živnostenského registra mal súd preukázané, že žalobkyňa je evidovaná v predmetnom registri pod obchodným menom Mgr. Zuzana Reuterová s IČO: 40411176 a miestom podnikania Hlinkova 7, Košice a Humenská 22, Košice.

29. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 10.5.2019 opísala priebeh poskytnutia úveru a uviedla, že peňažné prostriedky poskytnuté žalovaným potrebovala na zabezpečenie bežných vecí. Nepredložila žalovanému pri spisovaní zmluvy o úvere živnostenské oprávnenie, zamestnankyňa žalovaného jej predložila tlačivo, ktoré ona podpísala, pričom zamestnankyňa žalovaného nezaujímal na aký účel potrebuje požičané peniaze. Súhlasila s výškou splátok, pričom žalovaný jej oznámil číslo účtu a splátky poukazovala cez účet. Pri vypisovaní údajov do zmluvy o úvere zamestnankyňa žalovaného zobrala od nej občiansky preukaz a vypísala jej osobné údaje do zmluvy o úvere.

30. Ku otázke súdu ako sa žalovaný dozvedel o živnostenskom oprávnení, ktoré uviedol do zmluvy, žalobkyňa uviedla, že zamestnankyňa žalovaného sa pýtala odkedy poberá príjem, z ktorého by mohla splácať úver, kedy ona poverenej zamestnankyni žalovaného oznámila, že je živnostníčka.

31. Z pripojeného Rozsudku Okresného súdu Košice I spis. zn. 38Csp/59/2019 zo dňa 27.2.2020 súd zistil, že medzi stranami sporu prebiehalo na tunajšom súde konanie o zaplatenie 1.689 EUR s príslušenstvom, kedy žalobkyňou bola Zuzana Reuterová a žalovaným POHOTOVOŠŤ, s.r.o., Bratislava. Týmto rozsudkom bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 1.689 EUR s 5 % ročným úrokom z omeškania od 31.7.2018 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň bola priznaná náhrada trov konania žalobkyni v rozsahu 100 % voči žalovanému.

32. V tomto konaní žalobkyňa poukázala, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 29.5.2014, Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 17.12.2014, Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 6.2.2015 a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 31.5.2017. Z dôvodu, že žalobkyňa pri uzatváraní týchto zmlúv nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania ako i z toho, že finančné prostriedky nepoužila na výkon povolania ani na výkon podnikania uviedla, že je nevyhnutné považovať predmetné zmluvy o úvere za zmluvy spotrebiteľské, na ktoré je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovanú sumu žiadala priznať titulom toho, že uvedené zmluvy o úvere podpísala ako spotrebiteľské zmluvy, pričom tieto spotrebiteľské zmluvy neobsahujú náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, preto ich treba považovať za bezúročné a bezpoplatkové a z uvedeného dôvodu žiadala vrátiť bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo žalovanému tým, že mu zaplatila všetky poplatky a splátky

uvedené vo vyššie citovaných zmluvách. V tomto rozsudku súd posúdil predmetné zmluvy o úvere (medzi iným aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom konania 13Csr/1/2018) ako zmluvy spotrebiteľské a to aj napriek skutočnosti, že v texte týchto zmlúv je prehlásenie žalobkyne ako dlžníka, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté na výkon povolenia. Predmetné zmluvy považoval súd za spotrebiteľské, na ktoré je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka nie Obchodného zákonníka. Súd posúdil ako zmluvy spotrebiteľské na základe zistenia, že obsah a rozsah úverových podmienok bol vopred daný žalovaným na predtlačenom formulári, bez možnosti zo strany žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu zmluvných podmienok, vrátane predtlačeneho textu o tom, že „finančné prostriedky boli poskytnuté na výkon povolenia“, čím došlo k jednostrannému, nadradenému konaniu žalovaného, a tým k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľky. Žalovaný nevyužil všetky zákonné prostriedky, ktoré mal k dispozícii na overenie si reálneho účelu poskytovania úveru. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa bola označená údajom IČO je pravdivé, avšak v tých istých zmluvách bola žalobkyňa ako dlžník označená aj trvalým pobytom, rodným číslom a číslom OP, čo sú identifikátory fyzickej osoby, z čoho vyplýva celková neurčitost' a nejednoznačnosť špecifikácie osoby dlžníka ako zmluvnej strany, čo je podstatná náležitosť akejkoľvek zmluvy. Zároveň vzal súd do úvahy, že podpisy žalobkyne na predmetnej zmluve nepreukazujú skutočnosť, že žalobkyňa brala úvery na svoju podnikateľskú činnosť.

33. Ďalej súd poukázal na skutočnosť, že z umiestnenia podpisu v rámci textu zmluvy sa môže spotrebiteľ oprávnenne domnievať, že podpis sa týka podstatných údajov zmluvy o úvere, ktoré sú práve v tejto časti upravené a to výšku úveru, celkových nákladov úveru, celkovej čiastky úveru, splatnosti úveru, počtu splátok úveru. Nie je možné tiež prehliadnuť skutočnosť, že celý text zmluvy je písaný drobným alebo ešte drobnejším písmom vrátane toho z hľadiska následkov veľmi podstatného prehlásenia. Preto takéto konanie žalovaného ako veriteľa nie je možné považovať za korektné vyjednávanie zmluvných podmienok, ale naopak za určitú formu nátlaku voči spotrebiteľovi. Zároveň v rozsudku č. k. 38Csp/59/2019 súd vyslovil názor, že rozhodcovský rozsudok vydaný pod č. 00463/16 je nulitným právnym aktom - paaktom a ako taký nemôže založiť prekážku právoplatne rozhodnutej veci. V závere rozsudku súd vyhlásil posudzované zmluvy ako zmluvy spotrebiteľské a vyhlásil ich za bezúročné a bezpoplatkové.

34. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

35. Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa ust. § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, tento zákon upravuje
a) rozhodovanie sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike,
b) uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí v Slovenskej republike.

38. Podľa ust. § 1 ods. 4 citovaného zákona, v rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona nemožno rozhodovať ani spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo

súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré možno rozhodovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

39. Podľa ust. § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

40. Podľa ust. § 2 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

41. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

42. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí voči každému a neplatný úkon nevyvoláva žiadne právne účinky (vznik, zmenu a zánik práv a povinností), ktoré boli týmto úkonom sledované. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd pri rozhodovaní ex offo prihliadnuť. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nevyvoláva právne dôsledky, ktoré konajúci sledoval, avšak vyvoláva zodpovednostné vzťahy a to zodpovednosť za škody prípadne aj vznik povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie.

43. Predmetom tohto konania bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava zriadeným Združením arbitráže a mediácii, so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava spis. zn. SR 00463/16 zo dňa 15.7.2016.

44. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere, ktorú uzavreli strany sporu pod č. XXXXXXXXX dňa 6.12.2015 nie je zmluvou o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ale túto zmluvu súd posudzoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá by mala spĺňať náležitosti uvedené v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní charakteru tejto zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu súd vychádzal aj z rozsudku Okresného súdu Košice I spis. zn. 38Csp/59/2019, ktorý rovnako predmetnú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú by sa mali vzťahovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má za to, že žalobkyňa pri uzatváraní tejto zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, finančné prostriedky nepoužila na výkon povolania ani na výkon podnikania, ale pre svoju osobnú potrebu. Súd poukazuje na to, že žalobkyňa nemala možnosť predmetnú časť zmluvy nepodpísať (časť zmluvy, ktorá obsahuje vyhlásenie dlžníka - žalobkyne, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania), pretože táto zmluva bola vopred predformulovaná zo strany žalovaného, pričom žalovaný použil nekalé obchodné praktiky voči žalobkyni pri uzatváraní tejto zmluvy, na ktoré poukázal tunajší súd v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 38 Csp/59/2019 ,s ktorého dôvodmi sa sús stotožňuje.

45. Súd považuje za absolútne neplatný rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava zriadený záujmovým združením právnických osôb, Združenie arbitráže a mediácie so sídlom Karloveské rameno 6 č. 00463/16 zo dňa 15.7.2016. Uvedený rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť spor medzi stranami sporu týkajúci sa predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, rozhodcovský rozsudok bol vydaný podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom podľa tohto zákona sa neprejednávajú v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanom spore na rozhodcovskom súde nebola založená právomoc predmetného rozhodcovského súdu, keďže išlo o spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 335/2014 Z. z. Tento rozhodcovský rozsudok súd považuje za nulitný právny akt (paakt), z ktorého nevyplývajú žiadne práva a povinnosti pre strany sporu.

46. Súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax slovenských súdov napr. na Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave spis. zn. 24CoSr/1/2016, ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.1.2017 uviedol, že „jednoznačnú odpoveď na otázku, či má predmetná zmluva o úvere spotrebiteľský alebo nespotebiteľský charakter, nemožno vyvodiť ani z toho, že žalobca ako dlžník v zmluve prehlásil, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania, keďže s poukazom na absenciu akýchkoľvek iných dôkazov toto prehlásenie zrejme nemožno hodnotiť inak, ako formálny

pokus o vyňatie posudzovaného právneho vzťahu spod ochranného režimu spotrebiteľského práva. Preukázaním nespotebiteľského charakteru zmluvy nie je v žiadnom prípade len všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je podnikanie dlžníka, aký konkrétny súvis podnikateľská činnosť dlžníka vôbec s uzavretím príslušnej zmluvy o úvere má. Obsah zmluvy o úvere rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi“.

47. Aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí spis. zn. 24CoSr/1/2016 zo dňa 25.1.2017 jednoznačne konštatoval, že „v prípade pochybnosti o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ a existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Jednoznačnú odpoveď na otázku či má predmetná zmluva o úvere spotrebiteľský alebo nespotebiteľský charakter, nemožno vyvodiť ani z toho, že žalobca ako dlžník v zmluve prehlásil, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania, keďže s poukazom na absenciu akýchkoľvek iných dôkazov toto prehlásenie zrejme nemožno hodnotiť inak, ako formálny pokus o vyňatie posudzovaného právneho vzťahu spod ochranného režimu spotrebiteľského práva. Preukázaním nespotebiteľského charakteru zmluvy nie je v žiadnom prípade len všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku aké je podnikanie dlžníka a aký konkrétny súvis podnikateľská činnosť dlžníka vôbec s uzavretím príslušnej zmluvy o úvere má“.

48. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach vydané pod spis. zn. 4CoE/58/2013, v ktorom súd skonštatoval: „puhé označenie povinnej IČOm nemôže viesť k záverom o tom, že predmetná zmluva bola uzavretá na účel podnikania“.

49. Zhrnúc vyššie uvedené súd skonštatoval, že žaloba žalobkyne je dôvodná, že predmetný rozhodcovský rozsudok je neplatným právnym aktom (paaktom), ktorý nevyvoláva žiadne právne účinky voči stranám sporu. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, kedy Stály rozhodcovský súd neplatne založil svoju právomoc na vydanie tohto rozsudku. Z uvedených dôvodov preto súd žalobe vyhovel a zrušil napadnutý rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Bratislava, Karloveské rameno 6 pod spis. zn. SR 00463/16 dňa 15.7.2016.

50. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. O trovách konania strán sporu súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. V danom prípade žalobkyňa bola plne úspešná preto má právo na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

53. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.